

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ
Гж 3398/10
17.06.2011. године
Б Е О Г Р А Д

накнада нематеријалне штете

У И М Е Н А Р О Д А

Апелациони суд у Београду, у већу састављеном од судија Споменке Зарић, председника већа, Меланије Сантовац и Марине Јакић, чланова већа, у парници тужиоца АА, чији је пуномоћник АА1, адвокат, против туженог Фудбалског клуба "ББ", чији је пуномоћник ББ1, адвокат, ради накнаде штете, одлучујући о жалбама тужиоца и туженог изјављеним против пресуде Другог општинског суда у Београду П 8824/04 од 09.02.2009.године, у седници већа одржаној 17.06.2011.године, донео је

П Р Е С У Д У

ПОТВРЂУЈЕ СЕ пресуда Другог општинског суда у Београду П 8824/04 од 09.02.2009.године у делу става првог изреке којим је обавезан тужени Фудбалски клуб „ББ“ да тужиоцу АА на име накнаде нематеријалне штете исплати за претрпљене физичке болове износ од 250.000,00 динара и за претрпљени страх износ од 200.000,00 динара, са законском затезном каматом на наведене износе почев од 09.02.2009.године до исплате и у делу става другог изреке којим је одбијен тужбени захтев тужиоца преко досуђених износа и то: преко износа од 250.000,00 динара за претрпљене физичке болове до износа од 2.600.000,00 динара и преко износа од 200.000,00 динара за претрпљени страх до износа од 2.600.000,00 динара, и у том делу се жалбе тужиоца и туженог ОДБИЈАЈУ, као неосноване.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Другог општинског суда у Београду П 8824/04 од 09.02.2009.године у преосталом делу ставова првог и другог изреке, тако што се ОБАВЕЗУЈЕ тужени Фудбалски клуб „ББ“ да тужиоцу А на име накнаде нематеријалне штете исплати: за претрпљене душевне болове због наружености износ од 250.000,00 динара и за претрпљене душевне болове због умањења животне активности износ од 300.000,00 динара, са законском затезном каматом на наведене износе почев од 09.02.2009.године до исплате, у року од 15 дана од дана пријема преписа ове пресуде, док се у преосталом делу тужбени захтев тужиоца преко износа досуђених овим ставом изреке за износ од још 250.000,00 динара за

претрпљене душевне болове због наружености и за износ од још 2.300.000,00 динара за претрпљене душевне болове због умањења животне активности са законском затезном каматом на ове износе почев од 09.02.2009.године до исплате ОДБИЈА, као неоснован.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ решење о трошковима поступка, садржано у ставу четвртог изреке пресуде Другог општинског суда у Београду П 8824/04 од 09.02.2009.године, тако што се ОБАВЕЗУЈЕ тужени Фудбалски клуб „ББ“ да тужиоцу АА на име трошкова парничног поступка исплати износ од 181.750,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема преписа ове пресуде.

Образложење

Пресудом Другог општинског суда у Београду П 8824/04 од 09.02.2009. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца и обавезан је тужени да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете исплати: за претрпљене физичке болове износ од 250.000,00 динара, за претрпљени страх износ од 200.000,00 динара, за претрпљене душевне болове због наружености износ од 150.000,00 динара и за претрпљене душевне болове због умањења животне активности износ од 180.000,00 динара, укупан износ од 780.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 09.02.2009.године до исплате, у року од 15 дана. Ставом другим изреке одбијен је већи део тужбеног захтева тужиоца преко досуђених износа до износа опредељених у тужбеном захтеву и то: од досуђеног износа за претрпљене физичке болове од 250.000,00 динара до износа од 2.600.000,00 динара, од досуђеног износа од 200.000,00 динара за претрпљени страх до износа од 2.600.000,00 динара, од досуђеног износа од 150.000,00 динара за претрпљене душевне болове због наружености до износа од 500.000,00 динара и од досуђеног износа од 180.000,00 динара за претрпљене душевне болове због умањења животне активности до износа од 2.600.000,00 динара, као неоснован. Ставом трећим изреке констатовано је да је тужба тужиоца у делу у којем је тражио накнаду штете на име измакле користи у износу од 330.000,00 динара и у виду новчане ренте у износу од 46.916,00 динара месечно почев од 08.05.2004.године, са законском затезном каматом, повучена. Ставом четвртим изреке обавезана је тужена да тужиоцу надокнади трошкове парничног поступка у износу од 174.850,00 динара, у року од 15 дана.

Против наведене пресуде тужилац и тужени су благовремено изјавили жалбе из свих разлога прописаним одредбом члана 360. став 1. Закона о парничном поступку и то тужилац против ставова другог и четвртог изреке, а тужени против ставова првог и четвртог изреке.

Тужилац је одговорио на жалбу туженог, а тужени је одговорио на жалбу тужиоца.

Апелациони суд у Београду је испитао првостепену пресуду у границама овлашћења из члана 372. Закона о парничном поступку („Службени гласник Републике Србије“ бр. 125/04 и бр.111/09) и оценио да

је жалба тужиоца делимично основана, а жалба туженог неоснована.

У првостепеном поступку нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка прописане одредбом члана 361. став 2. Закона о парничном поступку, на које другостепени суд у смислу одредбе члана 372. став 2. истог закона пази по службеној дужности. Изрека првостепене пресуде је јасна и разумљива, не противречи себи ни разлозима датим у њој, у пресуди је наведено довољно разлога о свим битним чињеницама који су сагласни изведеним доказима, па побијана пресуда нема недостатака због којих се не би могла испитати. Стога у првостепеном поступку није учињена ни битна повреда одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 12. Закона о парничном поступку, на коју тужени указује у жалби.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је 08.05.2004. године на стадиону туженог пратио утакмицу између фудбалских клубова „ББ“ и „ВВ“ када га је један гледалац гурнуо и након што му се тужилац обратио речима “брате где ћеш, видиш да је гужва“ почео да га удара песницама, а потом су тужиоцу пришла непозната лица, од којих је једно имало бакљу, и избола га ножем. На основу налаза и мишљења судских вештака медицинске струке, лекара специјалиста ортопеда-трауматолога и неуропсихијатра, утврђено је да је тужилац критичном приликом задобио тешку телесну повреду у виду убодне ране у пределу десне половине трбуха и грудног коша и резне ране у пределу левог колена, леве надлактице, десне надлактице и десне шаке са трећим прстом, да је (од момента повређивања, током две операције које је имао и у току лечења) трпео физичке болове јаког интензитета у трајању од 5 дана, средњег интензитета у трајању од око две недеље и лаког интензитета у трајању од око три месеца, примарни страх јаког интензитета у трајању од 15 до 20 минута, секундарни страх јаког интензитета у трајању од око 48 сати, средњег интензитета у трајању од око 2 месеца и слабијег интензитета у трајању од око три месеца због чега је изгубио сигурност и био је обесхрабљен што је довело до умањења свакодневних животних активности и радости живота. Код тужиоца постоји естетска наруженост средњег степена која се огледа у великом ожиљку на предњем трбушном зиду величине око 20 цм и више различитих ожиљака на десној страни грудног коша, на трбушном зиду, на левом колелу и надлактици и на десном длану са контрактуром трећег прста. Тужиоцу је животна активност, са ортопедског и неуропсихијатријског аспекта, умањења укупно 13% трајно због чега свакодневне животне потребе везане за теже физичке послове, бављење спортом и рекреацијом, припремање хране и одржавање хигијене обавља са појачаним напором, а за сваки мануелни или интелектуални рад му је потребан већи напор. Утврђено је да је за безбедност на стадиону туженог задужена редарска служба која пред сваку утакмицу присуствује састанцима у клубу на којима се планирају мере безбедности које је потребно предузети пред одређену утакмицу.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, правилно је првостепени суд закључио да је тужени у обавези да тужиоцу надокнади штету коју је, у конкретном случају, претрпео у виду физичких болова, страха, душевних болова због наружености и умањења животне активности. Наиме, према одредбама члана 3, члана 4, члана 5, члана 8а. и члан 8б. Закона о спречавању насиља и недоличног понашања на спортским

приредбама („Сл.гласник РС“ бр.67/03...111/09) организатор спортске приредбе је дужан да осигура безбедно одржавање спортске приредбе и да предузме мере којима се предупредује и онемогућује избијање насиља и недоличног понашања гледалаца под којим се подразумева, између осталог, и физички напада на лица присутна на спортској приредби, односно физички обрачун између њих. У том смислу организатор спортске приредбе је дужан да организује одговарајућу редарску службу или да ангажује правно лице, односно предузетника ради обављања послова обезбеђења и одржавања реда на спортској приредби који су, између осталог, дужни да онемогућавају уношење у спортски објекат предмета који се могу употребити у насилничком понашању (пиротехничка средства, мотке, флаше и сл.) и овлашћени да употребе и физичку снагу ако на други начин не може да одбије истовремени противправни напад од себе или другог лица или напад усмерен на оштећење или уништење имовине, средстава или опреме. Полазећи од наведених законских одредаба и утврђеног чињеничног стања, да је тужилац претрпео штету због повреде коју су му, док је на стадиону туженог гледао утакмицу, нанела лица која су том приликом на стадион унела нож којим су га повредила, тужени је одговоран за тако проузроковану штету тужиоцу с обзиром да је она последица пропуста туженог, као организатора утакмице на којој је тужилац повређен, да предузме адекватне мере на које је обавезан у складу са наведеним законом којима би онемогућио уношење на стадион предмета-бакље и ножа којим је повређен тужилац (чије уношење у спортски објекат је забрањено) и тиме спречио физички напад на тужиоца. У том контексту, чињенице да тужилац није повређен услед изванредних околности које могу настати приликом окупљања већег броја људи, као што су губање масе, општи неред и слично у ком случају би тужени као организатор таквог окупљања за штету одговарао у смислу одредбе члана 181. Закона о облигационим односима, те да су тужиоца повредила одређена лица нису од утицаја на одговорност туженог у конкретном случају. Стога су неосновани наводи жалбе туженог да је првостепени суд погрешно одлучио када је закључио да је тужени одговоран за штету коју је тужилац претрпео.

Како је првостепени суд, правилном оценом изведених доказа у смислу одредбе члана 8. Закона о парничном поступку, утврдио да је тужиоцу критичном приликом прво пришло лице које га је гурнуло и након што му се тужилац обратио речима “брате где ћеш, видиш да је гужва“ почело да га удара песницама, те да су му потом пришла и друга лица и избола га ножем тужилац својим понашањем није допринео настанку штете коју је претрпео у смислу одредбе члана 192. Закона о облигационим односима, како то тужени погрешно сматра. Имајући у виду наведено, на правилност и потпуност утврђеног чињеничног стања је без утицаја околност на коју тужени указује у жалби да првостепени суд није саслушао лица која су повредила тужиоца.

Према одредби члана 200. Закона о облигационим односима физички болови, страх, душевни болови због наружености и умањења животне активности које услед повреде претрпи неко лице представљају видове нематеријалне штете за које повређеном припада право на новчану накнаду, чија висина зависи од околности конкретном случају, нарочито јачине претрпљених болова и страха и времена њиховог трајања, односно

степену наружености и умањења животне активности, а новчана накнада за наведене видове штете представља сатисфакцију трпљењима којима је оштећени био изложен. Првостепени суд је утврдио да је тужилац због повређивања критичном приликом трпео физичке болове јаког интензитета у трајању од 5 дана, средњег интензитета у трајању од око две недеље и лаког интензитета у трајању од око три месеца, примарни страх јаког интензитета у трајању од 15 до 20 минута, секундарни страх јаког интензитета у трајању од око 48 сати, средњег интензитета у трајању од око 2 месеца и слабијег интензитета у трајању од око три месеца због чега је изгубио сигурност и био је обесхрабљен што је довело до умањења свакодневних животних активности и радости живота.

Полазећи од наведене законске одредбе и утврђеног чињеничног стања у погледу физичких болова и страха које је тужилац због повређивања претрпео, правилно је првостепени суд ставом првим изреке побијане пресуде, тужиоцу за претрпљене физичке болове досудио износ од 250.000,00 динара и за претрпљени страх износ од 200.000,00 динара, а преко досуђених износа ставом другим изреке побијане пресуде тужбени захтев тужиоца за ове видове штете одбио, као превисоко постављен. Стога су неосновани наводи жалбе тужиоца да је новчана накнада за ове видове штете досуђена тужиоцу у прениском износу, односно наводи жалбе туженог да је одмерена у превисоком износу.

Међутим, одлучујући о висини накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због наружености и због умањења животне активности првостепени суд је погрешно применио материјално право, на чију правилну примену другостепени суд у смислу одредбе члана 372. став 2. Закона о парничном поступку пази по службеној дужности на шта и тужилац основано указује у жалби јер је тужиоцу за наведене видове штете накнаду досудио у прениском износу. Наиме, код тужиоца постоји естетска наруженост средњег степена која се огледа у великом ожиљку на предњем трбушном зиду величине око 20 цм и више различитих ожиљака на десној страни грудног коша, на трбушном зиду, на левом колену и надлактици и на десном длану са контрактуром трећег прста, а животна активност му је умањена укупно 13% трајно због чега свакодневне животне потребе везане за теже физичке послове, бављење спортом и рекреацијом, припремање хране и одржавање хигијене обавља са појачаним напором, а за сваки мануелни или интелектуални рад му је потребан већи напор. Имајући у виду наведено, те године живота тужиоца и да се бави пољопривредом што подразумева обављање физичких послова који захтевају повећани напор, по налажењу Апелационог суда правична новчана накнада за штету коју је тужилац трпео и трпи за душевне болове због наружености износи 250.000,00 динара, а за душевне болове због умањења животне активности износи 300.000,00 динара.

На досуђене износе накнаде нематеријалне штете тужилац у смислу одредбе члана 277. Закона о облигационим односима има право на камату по Закону о висини стопе затезне камате почев од дана када је утврђена висина штете тужиоца до исплате.

Из наведених разлога, Апелациони суд у Београду је

применом одредбе члана 375. Закона о парничном поступку потврдио првостепену пресуду у деловима ставова првог и другог изреке којим је одлучено о захтеву тужиоца за накнаду нематеријалне штете за претрпљене физичке болове и страх и одлучио као у ставу првом изреке ове пресуде, док је применом одредбе члана 380. тачка 4. истог закона првостепену пресуду преиначио у преосталом делу ставова првог и другог изреке којим је одлучено о захтеву тужиоца за накнаду нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због наружености и умањења животне активности и одлучио као у ставу другом изреке ове пресуде.

Како је првостепена пресуда делимично преиначена, Апелациони суд у Београду је применом одредбе члана 161. став 2. Закона о парничном поступку одлучио о трошковима целог парничног поступка. Тужилац према одредбама члана 149. и члана 150. Закона о парничном поступку, сразмерно успеху у спору, има право на накнаду трошкова поступка који су му били потребни за вођење ове парнице и то: за заступање од стране пуномоћника адвоката на 7 одржаних рочишта износ од по 8.500,00 динара, на 6 неодржаних рочишта износ од по 4.250,00 динара, за састав тужбе износ од 7.500,00 динара, за састав жалбе износ од 18.750,00 динара, за вештачење износ од 16.000,00 динара и за таксе на тужбу износ од 25.000,00 динара, а на пресуду износ од 29.500,00 динара, у укупном износу од 181.750,00 динара. Висина трошкова одмерена је применом Тарифа о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката и Закона о судским таксама важећих у тренутку одлучивања, односно настанка таксене обавезе. Стога је Апелациони суд у Београду применом одредбе члана 387. тачка 3. Закона о парничном поступку преиначио решење о трошковима поступка, садржано у ставу четвртом изреке побијане пресуде, и одлучио као у ставу трећем изреке ове пресуде.

Председник већа-судија
Споменка Зарић ср.

МШ

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Светлана Антић